Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

Prosa secunda libri quinti

urn:nbn:de:bsz:31-293110

Visual Library

LVpis achemeniæ ſcopulis · vbi ver
ſa ſequentum · Pectoribus figit ſpi
cula pugna fugax · Tigris ⁊ eufrates vno
ſe fonte reſoluunt · Et mox abiunctis diſſocĩ
amur aquis · Si coeant curſumqꝫ iterū reuo
cētur in vnum · Cōfluat alterni quod trahit
vnda vadi · Cōueniāt puppes ⁊ vulſi flumīe
trūcĩ · Mixtaqꝫ fortuitos implicet vnda mo
dos Quos tamē ipſa vagos terræ decliuia ca
ſus · Gurgitis ⁊ lapſi defluus ordo regit ·
Sic quæ permixtis fluitare videtꝰ habenis
Fors · patitur frenos · ipſaqꝫ lege meat ·

Proſa ſecūda libri quinti ·

Animaduerto inquā · idqꝫ vti tu dicis
ita eſſe conſentio · Sed in hac hærē
tiū ſibi ſerie cauſarū eſt ne vlla nr̄i arbitrij li
bertas · an ipſos quoqꝫ humanorū motꝰ ani
morum fatalis catena cōſtringit · P · Eſt iq̄t
Neqꝫ enī fuerit vlla rationalis natura q̄n eidē

libertas aſſit arbitrij. Nã quod ratione vti na
turaliter poteſt. id habet iudicium quo quod
q̄ꝫ diſcernat. per ſe igitᷣ fugiẽda optãda ve
dinoſcit. Quod vero quis optandum eſſe iu
dicat petit. Refugit vero quod æſtimat eſſẽ
fugiendum. Quare quibus ineſt ratio. ipſis
etiam ineſt volendi nolendiqꝫ libertas Sed
hanc non in omnibus æquũ eſſe conſtituo.
Nã ſupernis diuinis qꝫ ſubſtantijs ⁊ perſpi
cax iudicium ⁊ incorrupta volũtas. ⁊ efficax
optatorum p̄ſto eſt poteſtas. Humanas ve
ro animas liberiores quidem eſſe neceſſe eſt.
cũ ſe in mentis diuinæ ſpeculatione ꝯſeruãt
Minus vero cuꝫ dilabuntur ad corpa. minꝰ
qꝫ etiam cũ terrenis artubus colligãtᷣ. Extre
ma vero eſt ſeruitus cũ vicijs deditæ a ratio
nis ꝓpriæ poſſeſſione ceciderint Nam vbi ocu
los a ſummæ luce veritatis ad iferiora ⁊ tene
broſa deiecerint mox inſcitiæ nube caligantᷣ.

pniciosis turbant affectibus. Quibus acce
dendo ꝯsentiēdoq; quā inuexere sibi adiuuāt
ſeruitutē. et sūt quodāmodo ꝓpria libertate ca
ptiuæ. Quæ tamē ille ab æterno cūcta ꝓſpi
ciēs prouidentiæ cernit intuitus. et ſuis q̄ꝫ me
ritis prædeſtinata diſponit. oīa videt. et oīa
audit. Metrum ſecundum libri q̄nti

PVro clarum lumine phœbuꝫ. Melli
flui canit oris homerus. Qui tamen intima vi
ſcera terræ. Nō valet aut pelagi radiorum.
Infirma perrumpere luce. Haud ſic magni
conditor orbis Huic ex alto cuncta tuēti Nul
la terræ mole reſiſtunt. Nō nox atris nubibꝰ
obſtat. Vno mētis cernit in ictu. Quæ ſunt
quæ fuerūt veniātq;. Quem quia reſpiciat o
mnia ſolus. Verum poſſis dicere ſolem.

Proſa tercia libri quinti.

TVm ego En inquam difficiliori rur
ſus ambiguitate confundor. P. Quænam in